

μένον, διάλυτον. Καὶ ἤδη ἔζη ἐκεῖ μὲ τὰ ἐργαλεῖα τῆς Τέχνης
της, αὐτὴ αὐτὴ ὄργανον τῆς Τέχνης της, δούλη τῆς Φύσεως,
ἡ ὁποία τὴν διέτασεν. Εἰς τὴν μεγάλην Φύσιν ὑπῆκουε καὶ
ἀνελάμβανε τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶχε διακόψει καὶ τὸ ὁποῖον
εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ ζῇ ὑπὸ τοὺς δακτύλους της.

Καὶ ἐπανεύρισκε, Ναί, πρὸ τοῦ ἡκρωτηριασμένου ἀριστοτε-
χνήματος τὴν Δύναμιν, τὴν Χαράν, τὴν Πίστιν. Καὶ ἐβάδιζε
πρὸς νέους ὀρίζοντας ὅπου θὰ ἐλάμβανε νέας τῆς Φύσεως, νέας
τῆς Τέχνης διαταγάς.

Ἡ Δύναμις της εἶνε ἄφθαστος καὶ αἱ Ἰδέαι της ὡς ἀέτειον
βλέμμα πλανῶνται ἀχώρεστοι πρὸς τὸ Ἄπειρον.

Ἀλεξάνδρεια

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

ΤΡΙΑ ΑΓΓΕΛΑΚΙΑ

ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΟ ξανθὸ παιδί
Χαμογελάει ἅμα τὰ ἰδιῇ
Ἀντίκρου του, ζωγραφισμένα,
Ἀπὸ τεχνίτη ξακουστό,
Κοντὰ σὲ ὁλόφωτο Χριστὸ
Δυὸ ἀγγελάκια ἀδελφωμένα.

✱

Πρὶν' ἀπὸ μάννα γεννηθῇ,
Στὴ γῇ μας κάτω πρὶν νάρθῃ
Τ' ἀντάμωσε σὲ πλάσῃν ἄλλη...
Τώρα στὰ μάτια του μπροστὰ
Ποῦ τὰ θωρεῖ ζωγραφιστὰ
Τὰ ξαναγνώρισε καὶ πάλι.

ΓΕΩΡΓ ΔΡΟΣΙΝΗΣ